

смигнѣла най-послѣ съ едното си око. — Ами ти откъдѣ идешъ, Кумче?

— Ходихъ у една кошара, — отговорилъ вълка, — ала не намѣрихъ нищо въ нея. Па добръ станѣ, че те настигнахъ, Кумице!

Той още не издумалъ всичко и сграбчилъ лѣсицата за шията.

— Смили се, смили надъ мене, не струвай ми нищо лошо! Па що ти съмъ направила? — завикала, замолила го лѣсицата.

— Направила ми си това сѣщо, — отговорилъ ѝ вълка, — което и тебе ти е направила кокошката и нейнитѣ пиленца, които прѣди малко си изѣла.

Що ни учи това?